

dringsforslag, og derefter over Vædringsforslaget under Nr. 2. Vædringsforslaget under Nr. 3 af Justitsministeren vil ikke blive Gjenstand for særskilt Afstemning, da dets Skæbne vil afhænge af Udfaldet af Afstemningen over Vædringsforslaget under Nr. 2. Endelig vil Justitsministerens Vædringsforslag under Nr. 4 til § 61 komme til Afstemning, saafremt Vædringsforslaget Nr. 1 bliver vedtaget. — Forhandlingerne ere saaledes aabnede. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet.

H. M. Petersen: Det turde være en stor Anbefaling for det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, at det, skjøndt jeg indleverede det i Bureauet med eet Navn under, kom fra Trykkeriet med 28 Navne, som vare tilføiede mig usvridende. Det er en Glæde, der næsten søger sin Ege, at man paa Forhaand har en saadan Tilslutning til sin Tanke, og jeg troer ikke, at jeg for at motivere denne Tanke behøver mange Ord; denne Sag er saa uddebatteret og saa grundigt behandlet her i Thinget, at jeg ikke vil finde det rigtigt at opholde mig længe ved at motivere det foreliggende Forslag. Min Hovedgrund til at stille det er den, at det staaer klart idetmindste for min Samfund og min Overbeviisning, at man vedtog Hærplanen paa den Betingelse, at Enhver for Fremtiden selv skulde afstjene sin Værnepligt med den lille Undtagelse, at der gives dem, der vare fødte før 1844, Ret til at stille for sig indtil 1ste Januar 1870. Dette staaer, som sagt, klart for mig, og jeg troer ikke, jeg siger for meget, naar jeg udtaler, at den Tanke, at nu vare Alle ubetinget pligtige til selv i egen Person at afstjene deres Værnepligt, havde ikke nogen liden Indflydelse paa den Skæbne, Loven om Hærens Ordning fik, da den passerede gennem dette Thing. Hvorvidt jeg vilde have stemt for denne Lov eller ikke, naar der havde været gjort denne Undtagelse, som nu forlanges, skal jeg ikke kunne sige; det er muligt, at jeg havde stemt for den alligevel, men i ethvert Fald staaer det klart for mig, at der ikke da var Tale om Undtagelser. Jeg føler mig i saa Henseende bedrøget; om jeg har bedrøget mig

selv (Berg: Jo!) eller ei, er en anden Sag, men jeg føler mig stiftet ved, hvad der nu forlanges. Det er muligt, jeg har bedrøget mig selv; men har jeg det, er det af Mangel paa at kunne see klart i Sagen, og jeg vil da sige til det ærede Medlem her foran (Berg), som synes at troe, at jeg har bedrøget mig selv, at naar det har været Tanken, at Alle skulle være Soldater minus de Geistlige, hvorfor har man da ikke sagt det, før Hærplanen blev vedtagen? Dette er Hovedgrunden, hvorfor jeg ikke kan finde mig i, at vi nu, saa kort bagefter at vi have vedtaget Loven om Hærens Ordning, — en Afstemning jeg endnu ikke har fortrudt, thi jeg troer, vi derved have gjort, hvad der var rigtigt — skulle gjøre Undtagelse. Vil man henvise til den dagjældende og den nugældende Værnepligtslov, holder dette ikke ganske Stik; thi der er deri ogsaa en Undtagelse for Skolelærerne, men denne synes man nok at kunne give Slip paa, der synes ikke at være nogen særdeles Medlidenshed med Skolelærerne. Hvad Følelsen angaaer, har jeg tidligere sagt, at det er mig aldeles ubegribeligt, at det kan støde Følelsen, at en Mand skal røgte sin Borgerpligt, naar han nyder alle mulige borgerlige Rettigheder og Herligheder lig med Andre. En tidligere Justitsminister har desuden udtalt i Thinget, at naar en Geistlig frivillig indtraadte i Armeen, vilde det idetmindste ikke saare hans Følelse — saaledes troer jeg, han udtalte sig, saavidt min Samfund rækker — men naar det ikke kan saare Følelsen, at den Geistlige frivillig indtræder i Armeen, troer jeg ikke, der vil blive Mange, hvis Følelse vil saares ved, at de Geistlige blive Soldater. Det er i ethvert Fald temmelig klart, at naar den nye Lov om Hærens Ordning har virket i nogle Aar, ville de unge Mænd ikke blive saa gamle i Armeen, som det nu er Tilfældet, og skulde altsaa en Mand ikke kunne forene det med sin Følelse at være Præst samtidig med at staae i Rul-len og at kunne vente at blive udcommanderet til den active Armeé, er der jo det Raad tilbage, som synes mig saa naturligt, at han maa undlade at lade sig ordinere, indtil han har opfyldt sin Værnepligt lig med alle Andre.